

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **694** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/ срещу решение № 5055 от 18.11.2024г. постановено по НАХД № 12163/2024г., Наказателно отделение (НО), 95-ти състав, Софийски районен съд (СРС), с което е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ВЕНИ АБ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Излага доводи, че процедурата по издаване на електронен фиш представлява допустим от правото и законосъобразен процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, включително и нарушенията по чл. 179, ал. 3а и 3б от ЗДвП. Счита за неправилен извода на съда, че е налице неяснота при описание на нарушението, доколкото съдържанието на ЕФ е нормативно определен в чл.189ж, ал.1 от

ЗДвП, изброяването на задължителните реквизити на ЕФ е лимитативно. Счита за неправилен и извода на съда, че не е бил приложена процедурата по чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. Иска се отмяна на атакуваното решение. Прави възражение за прекомерност на разноските.

Ответникът „ВЕНИ АБ“ ЕООД иска да бъде оставено в сила обжалваното съдебно решение. Счита за неправилен доводът изложен в касационната жалба, че ЕФ може да бъде издаден въз основа на нормата на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, доколкото липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Твърди, че съдът правилно е приложил разпоредбата на чл.57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, доколкото липсва описание на нарушението. Счита, че първоинстанционния съд правилно е приел, че материалния закон е приложен неправилно, тъй като не е налице извършено административно нарушение от страна на дружеството. Позовава се на Решение на Съда на Европейския съюз от 21.11.2024г., 6 – ти състав, по дело С-61/23 относно приложението и тълкуването на чл.9а от Директива 1999/62/ЕО във вр. с чл.10, ал.1 от Закона за пътищата. Претендира разноски.

Прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и законосъобразно и следва касационната жалба да се отхвърли.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 26.08.2021 г. в 17:19 ч. ППС влекач „Волво ФХ 12“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Вени АБ“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 18 000 кг., брой оси 2 /две/, екологична категория Евро 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5 /пет/, с обща технически допустима максимална маса на състава 39 500 кг., се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била изцяло заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Съответното обстоятелство било установено с техническо устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427.

Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния електронен фиш № [ЕГН], с който на „Вени АБ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. ал. 3 и във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че не е спазена процедурата за ангажиране на административнонаказателна отговорност на дружеството, тъй като отговорността на юридическо лице (собственик или ползвател) по чл. 179,

ал. 3б ЗДвП, относно пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, следва да бъде реализирана по общите правила в ЗАНН, чрез съставянето на АУАН и НП. На следващо място е посочил, че не се доказва и мястото на извършване на нарушението. В заключение е приел, че и материалният закон е приложен неправилно, тъй като не е налице извършено административно нарушение от страна на дружеството-жалбоподател.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. То е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства и правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Настоящата касационна инстанция споделя доводите на въззивния съд, че при стриктно тълкуване на чл. 179, ал.3б от ЗДвП обжалваният фиш е издаден без правно основание, доколкото по аргумент за обратното, нарушенията по ал.3б не попадат в приложното поле на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП, като те би следвало да се санкционират след издаване на АУАН и НП.

В тази връзка съобразява и решение от 21.11.2024 г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, с оглед изрично заявеното искане, в полза на ответника следва да бъдат възстановени разноските в процеса, които са доказани в размер на сумата от 550 лева и представляват заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5055 от 18.11.2024г. постановено по НАХД № 12163/2024г., НО, 95-ти състав, СРС.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ВЕНИ АБ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 550 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.